

Az evangéliumi rész számomra egyértelműnek tűnik, mégsem azt értjük alatta, ami elhangzott, ami le van írva.

Csak kérdéseket tudok feltenni. Gondolkozatok velem, a válaszok a tiétek.

Jó-e a rászorulónak, ha képmutatók adományoznak? Jó-e, ha cégek, vállalkozások, gazdagok, szponzorok, alapítványok támogatnak betegeket, fogyatékosokat, alapítványokat, iskolákat, kultúrát, kizárólag reklámcélból? Jó-e, ha ezt tudják róluk?

Jó-e, ha Bokorbéli alapítványaink működését, az átutalt összegeket nyilvánosságra hozzuk?

Jó-e, ha önkéntes munkánkat elismerik, ha azért dicséretet, kitüntetést adnak?

Jó-e, ha az „önkéntes munka” kötelező?

Jó-e, ha önéletrajzban szerepeltetjük az önkéntes munkát? Jó-e, hogy ez előnnyel jár?

Tudunk-e, akarjuk-e adásainkat titokban tartani?

Elfogadjuk Jézus erre vonatkozó javaslatát, tanácsát, parancsát?

Jézus szerint zárt ajtók mögött, magányban kellene imádkoznunk.

És a közösségi ima? És a templomi ima? Az más?

Böjtölni, lemondani, az áldozatot vállalni úgy kell, úgy kellene, hogy ne látsszon rajtunk. Ez nem képmutatás?

Polinger Ágnes, Budapest